

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 10. septembra 1997 preskúmal podmienky ďalšieho konania o podnete [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] a takto

r o z h o d o l :

Konanie o podnete [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 15. apríla 1997 bolo doručené podanie [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], označené ako: „Návrh na konanie podľa Ústavy Slovenskej republiky“. Po jeho predbežnom prerokovaní ho ústavný súd 17. júla 1997 prijal na konanie v časti namietajúcej priet'ahy v konaní Okresného súdu v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 273/90. Vychádzajúc z obsahu prijatej časti podania ho ústavný súd kvalifikoval ako podnet podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, ktorým navrhovateľ namietal porušenie základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy označeným postupom Okresného súdu Košice - vidiek (Košice - okolie).

Keďže po prijatí podnetu musí byť ten, kto ho podal, v súlade s § 22 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom, ústavný súd 18. júla 1997 vyzval navrhovateľa, aby ústavnému súdu písomne oznámil a splnomocnením doložil ustanovenie si zástupcu na konanie pred ústavným súdom v danej veci.

Navrhovateľ listom z 29. júla 1997 ústavnému súdu oznámil, že: „Vzhľadom pre zlú finančnú situáciu si nemôže najat' právnik na zastupovanie. Z uvedeného dôvodu splnomocňujem na konanie v tejto veci Ústavný súd.“

Podľa § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z., ak zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, na konanie pred ústavným súdom sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Berúc do úvahy ustanovenie jeho § 103, v súlade s ktorým súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať (podmienky konania), ústavný súd zistil, že nezabezpečením právneho zástupcu podľa § 22 zákona č. 38/1993 Z. z. navrhovateľ nespĺnil takú procesnú podmienku, ktorá je nevyhnutná pre konanie ústavného súdu o prijatej časti jeho podnetu.

Keďže nesplnenie tejto procesnej podmienky vylučuje ďalšie konanie o podnete, ústavný súd rozhodol o jeho zastavení na základe § 22 a § 31a ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. v spojení s § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Nad rámec uvedeného však ústavný súd uvádza, že v budúcnosti môže pokračovať konanie o prijatej časti podnetu, ak navrhovateľ odstráni procesnú prekážku, ktorá viedla k jeho zastaveniu, t. j. ustanoví si právneho zástupcu v konaní

pred ústavným súdom. Právo na poskytnutie právnej pomoci za zníženú odmenu alebo bezplatne majú podľa § 19 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 132/1990 Zb. o advokácii občania, u ktorých je to odôvodnené ich majetkovými pomermi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 1997

Za správnosť vyhotovenia:

t

████████████████████

JUDr. Richard R a p a n

predseda senátu

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 17. júla 1997 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie veci nezávislým a nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom všeobecného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 273/90 a takto

r o z h o d o l :

1. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti namietajúcej porušenie vlastníckeho práva postupom Okresného súdu Košice - vidiek (Košice - okolie) o d m i e t a pre nepríslušnosť ústavného súdu na prerokovanie veci.

2. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti namietajúcej porušenie práva na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom o d m i e t a pre nepríslušnosť ústavného súdu na prerokovanie veci.

3. Podnet [REDAKOVANÉ] v časti namietajúcej porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov p r i j í m a na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) dostal 15. apríla 1997 podanie [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] označené ako „Návrh na konanie podľa Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu, ako aj z pripojených početných príloh, vyplynulo, že navrhovateľ sa od roku 1987 márne pokúšal a stále pokúša (na rôznych orgánoch štátnej správy, ochrany životného prostredia a samosprávy) a od roku 1990 aj na súdnych orgánoch o odstránenie septiku umiestneného v blízkosti svojho rodinného domčeka. Dlhodobé neriešenie tohto problému má za následok, že vo svojom rodinnom domčeku (výstavbu ktorého dokončil ešte v roku 1984) nemôže vôbec bývať. Keďže podávaním rôznych sťažností, ako aj podaním žalobného návrhu na Okresný súd v Košiciach navrhovateľ doteraz nedosiahol nápravu tohoto stavu, obrátil sa 15. apríla 1997 na ústavný súd so žiadosťou: „v zmysle mojich zákonných práv o konanie vo veci a vynesenie nálezu alebo právneho rozhodnutia, či postup Okresného súdu Košice a postup kompetentných orgánov štátnej správy pri riešení tejto mojej záležitosti je v súlade so zákonom, či nedošlo k porušeniu ľudských práv a ochrany vlastníckeho práva alebo iného práva mojej rodiny, čo by mi umožnilo dovolať sa práv voči odporcom“.

1. Navrhovateľ predovšetkým namietol, že postupom Okresného súdu Košice -vidiek došlo k porušeniu „ochrany vlastníckeho práva“ a požiadal, aby ústavný súd o takomto porušení vydal „nález“ alebo „právne rozhodnutie“. Navrhovateľ sa už 12. marca 1990 návrhom na začatie konania domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva (podľa § 126 a nasl. Občianskeho zákonníka) na príslušnom súde. Keďže podľa § 7 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sú k ochrane vlastníckeho práva (v rozsahu a spôsobom upravenom v § 126 Občianskeho zákonníka) oprávnené výlučne všeobecné súdy, ústavný súd nemôže konať a rozhodovať o veciach, ktoré sú zverené do ich výlučnej rozhodovacej právomoci. Je tomu tak preto, že ústavný súd netvorí súčasť sústavy všeobecných súdov a nemožno ho teda považovať za ďalšiu (prvostupňovú, odvolaciu či dovolaciu) inštanciu v systéme všeobecného súdnictva. Rozhodnutie („nález“, „právne rozhodnutie“) ústavného súdu vo veciach zverených

do výlučnej rozhodovacej právomoci všeobecných súdov by preto predstavovalo konanie, na ktoré nie je ani ústavou a ani zákonom zmocnený. Z dôvodu svojej nepríslušnosti ústavný súd preto odmietol podnet navrhovateľa v časti požadujúcej konanie a aj „vydanie nálezu“ o porušení ochrany jeho vlastníckeho práva, keďže na takéto rozhodnutie je príslušný jedine Okresný súd Košice - vidiek (teraz Košice - okolie), a nie ústavný súd.

2. V ďalšej časti svojho podnetu navrhovateľ namietol zaujatosť Okresného súdu Košice - vidiek vo svojej veci, ku ktorej podľa jeho názoru došlo: „na základe dohovoru medzi predsedom Okresného súdu a odporcami“ a tiež, že: „takýto postup sudcu svedčí o zaujatosti a vzbudzuje nedôveru k súdu“. Podnet navrhovateľa bol v tejto časti odmietnutý pre nepríslušnosť ústavného súdu na prejednanie veci, pretože o námietke účastníka súdneho konania proti zaujatosti sudcu (s možným vylúčením sudcu z ďalšieho prejednávanía veci) rozhodujú podľa § 16 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nadriadené všeobecné súdy, a nie Ústavný súd Slovenskej republiky.

3. V ďalšom navrhovateľ namietal dĺžku konania Okresného súdu Košice - vidiek vo svojej veci, ktorá je podľa jeho názoru spôsobená tým, že: „Okresný súd robí zámerne priedahy“, a to aj napriek tomu, že: „záležitosť je jednoduchá a jasná a rozsudok mohol byť vyneseny v roku 1992“.

V tejto časti ústavný súd podnet navrhovateľa predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. a po zistení, že spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 20 ods. 1 citovaného zákona) a že nie sú dôvody na jeho odmietnutie (§ 25 ods. 2 zákona), prijal ho na konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 1997

Za správnosť vyhotovenia:

t

JUDr. Richard R a p a n

predseda senátu